

DIPUTACIÓ DE CASTELLÓ
(SECCIÓ ASSIST. TÈCNICA MUNICIPAL)
CAMÍ PENYETA ROJA, 291
CP 12006- **CASTELLÓ**

Exp.: C- 35/2021

Assumpte: Contestació consulta Diputació de Castelló

Ref: OL

L'Oficina Tècnica d'Assistència a Municipis de la Diputació Provincial de Castelló sol·licita de la Direcció General d'Urbanisme informe «sobre el paper de l'arquitecte no funcionari en tasques d'arquitecte municipal, així com en l'evacuació d'informes de diferents procediments, com puguen ser els de llicència». En l'escrit de consulta «es demana que en la mesura que siga possible es realitze una interpretació a l'empara de la jurisprudència, de casos que pogueren o no correspondre a la participació directa o indirecta en l'exercici de les potestats públiques, en la salvaguarda dels interessos generals i en les tasques que impliquen exercici d'autoritat, que servisquen d'exemple per a poder discernir aquestes tasques i potestats».

El criteri d'aquesta Direcció General és el que ha expressat en el seu informe el Servei Territorial d'Urbanisme de Castelló sobre aquest tema, i que s'explica a continuació:

D'alguna manera, la qüestió que indirectament suscita la consulta és la relativa a si és necessari que els arquitectes que als ajuntaments informen sobre els expedients de llicència siguen també funcionaris de carrera.

Certament, s'ha suscitat en diversos municipis la qüestió de si en el procediment administratiu municipal de concessió de llicències urbanístiques és necessari en tot cas que l'informe tècnic siga subscrit per un arquitecte que siga funcionari de carrera.

És habitual en els municipis de menor grandària que tinguen un arquitecte contractat com a professional que presta la seua assistència amb una certa periodicitat. Hi ha nombrosos municipis que, per la seua escassa població i pressupost, no tenen un arquitecte en la seua plantilla de funcionaris. Molts d'aquests ajuntaments solen acudir a la contractació d'un arquitecte mitjançant un contracte de serveis regulat per la legislació de contractes del sector públic.

És cert que tant l'article 9.2 del text refós de la Llei de l'estatut bàsic de l'empleat públic, aprovat pel Reial decret legislatiu 5/2015, de 30 d'octubre, com l'article 92.3 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local, assenyalen que «l'exercici de les funcions que impliquen la participació directa o indirecta en l'exercici de les potestats públiques o en la salvaguarda dels interessos generals» i «les que impliquen exercici d'autoritat» queden reservades a funcionaris de carrera.

No obstant això, no pot considerar-se que l'emissió d'un judici tècnic sobre l'adequació d'un projecte al planejament i a la legislació urbanística suposen l'exercici d'una potestat pública o d'autoritat. En relació amb aquests informes tècnics el veritablement determinant és el que concerneix la capacitació tècnica professional, és a dir, el coneixement o la perícia que posseeixen per la seua titulació. Ni la legislació urbanística ni la jurisprudència han exigit, que se sàpia, que hagen d'emetre's en tot cas per funcionaris.

L'important, en relació amb el procediment de concessió de les llicències urbanístiques, és que els tècnics estiguen capacitats professionalment per a aqueixa emissió, amb independència que tinguen la condició de personal funcionari, laboral o de simple contracte de servei.

Per això, caldria concloure que no hi ha impediment legal perquè els informes tècnics que s'emeten en el procediment de concessió d'una llicència puguen ser subscrits per arquitectes vinculats amb l'Ajuntament mitjançant contracte de serveis regulat per la legislació de contractes del sector públic.

Ara bé, la instrucció del procediment com a tal (en el qual s'incorpora aqueix informe) no ha de fer-ho l'arquitecte contractat, sinó el personal funcionari de l'Ajuntament.

Que se sàpia, no hi ha jurisprudència que anul·le llicències perquè l'informe tècnic haja sigut emés per un arquitecte contractat que no tinga la condició de funcionari. Se cita a vegades la sentència del Tribunal Superior de Justícia de Castella-la Manxa (seu d'Albacete) d'1 de febrer de 2016 (recurs 321/2014), però aquesta es referia a un supòsit diferent, en el qual havia intervingut en l'emissió de l'informe un denominat «*arquitecte honorari*» sense relació contractual de serveis amb l'Ajuntament, la qual cosa va ser considerat una «greu transgressió de la legalitat». La posterior i recent sentència del Tribunal Superior de Justícia de Castella-la Manxa (seu a Albacete) de 21 d'octubre de 2019, recurs 65/2019, expressament afirma que ni la seua anterior sentència d'1 de febrer de 2016 ni la norma legal «exigeix que es tracte d'un funcionari de carrera».

El que no podria efectuar l'arquitecte amb contracte administratiu de serveis seria aquelles funcions relacionades amb l'urbanisme que sí que comportarien exercici d'autoritat, com actuar d'instructor d'un expedient de disciplina urbanística.

A l'indicat pel ST d'Urbanisme de Castelló cal afegir que recentment, mitjançant Decret 62/2020, del Consell, de regulació de les entitats col·laboradores de l'Administració municipal en la verificació de les actuacions urbanístiques i de creació del seu registre, la Generalitat ha promulgat una norma que permet la participació de tècnics qualificats d'entitats privades (com pot ser un arquitecte) en procediments de llicència i declaració responsable. Aquests tècnics formaran part de les denominades ECUV (entitats col·laboradores de l'Administració en aquests procediments). Aquestes entitats, acreditades davant l'ENAC, i sempre que complisquen els requisits establits en aquest decret, podran emetre per exemple, certificats de conformitat, que substitueixen l'informe tècnic (no el jurídic) en procediments de llicència.

EL DIRECTOR GENERAL D'URBANISME